

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558614720.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

I Kirkegangen var Liigkisten nedhisset, og en liden Steen med en latinsk Indskrift, som Bisp Peder havde forfattet, var lagt over Graven*. Liigtoget drog ud af Kirken i stille Sorg; de nysgjerrige og deeltagende Tilskuere adspredte sig. Endnu stod kun i den dunkle Kirkegang en næsten halvvoxen Dreng med gule Lokker, i en lang sort Kappe og med en udslukt Fakkell i den nedsegnede Haand. Det var Carl af Rise, som endnu græd taus og stille ved Saxos Grav. Endelig tørrede han Taarerne af sine store blaae Øine, knælede ved Graven og gav sit Hjerte Luft i lydelige Bønner. Styrket og lettet om Hjertet, reiste han sig, lod den slukte Fakkell ligge paa Kirkegulvet, og vendte sig for at gaae ud af Kirken; da studsede han og saae med Forbauselse, at han ikke var eene. En gammel kroget Mand, med en Krykkestav under Armen, stod for ham i en fremmed sort Dragt med et bagvendt ombundet Skjødskind og en liden Hornlygte i Beltet: hans Ansigt var gustent og rynket og hans stirrende Øine matte som Hornet i hans Lygte.